

[Finansministeren.]

ledning til at gnide sig i hænderne over igen at have fundet et af de statslige rovgriske overgreb på alt og alle.

Jeg kunne naturligvis henholde mig til, hvad sådanne ubestridt sagkyndige har sagt om disse ting, men det mente jeg ikke, at hverken jeg eller rigsdagen kunne stå sig ved. Jeg mente, der måtte en afklaring til. Men jeg mente samtidig, at når denne praksis var fulgt i så lang tid, som tilfældet var, og når det nu var hensigten at søge tilvejebragt en relativ hurtig afgørelse her i tinget, så måtte den praksis, som hidtil ubestridt har været fulgt, og som jeg har så sagkyndiges udsagn om var berettiget, fortsætte, indtil rigsdagen enten måtte bekræfte denne praksis eller vedtage en beslutning, der gjorde det til en simpel nødvendighed at opføre med denne praksis. Jeg afviser derfor det ærede medlem hr. Viggo Starckes betragtninger, gående ud på at jeg skulle have handlet i modstrid med mine beføjelser. Jeg har simpelthen handlet således — og det vil jeg gerne sige på samme måde, som jeg sagde det til pressen —, som jeg syntes, at sund fornuft bød mig at handle, og det er vel gør ligt for det ærede medlem hr. Viggo Starcke en gang imellem at anerkende det begreb.

Dernæst må jeg have lov til at fremsætte et par enkelte bemærkninger til det, der er fremført. Jeg kan i og for sig gøre det relativt kort, for hovedpunktet i det, der er fremført her, har været den betragtning, at man vel ville acceptere, at der fremtidig fra toldvæsenet skulle foreligge en beføjelse til kropsvisitation, men den burde kun anvendes dér, hvor der foreligger konkret mistanke. Jeg vil meget gerne drøfte også dette spørgsmål i detaljer i det udvalg, der bliver nedsat. Jeg hilser med stor tilfredshed, at et sådant udvalg bliver nedsat, hvor en fuldstændig forbeholdsløs debat kan finde sted om hele dette spørgsmål. Men jeg vil alligevel gerne spørge de ærede medlemmer, der så stærkt har været inde på kravet om en konkret mistanke: Vil den, der efter en sådan formulering bliver anmodet om at lade sig kropsvisitere, uden at mistanken bekræftes af undersøgelsen, ikke kunne overfalde toldvæsenet for misbrug af beføjelsen? Jeg spørger det ærede medlem fru Erna Sørensen, som er jurist, derom. Jeg spørger almindelige medlemmer i denne sal: Er det i hvert fald da ikke rigtigere og bedre, at folk ikke undersøges ud fra en mistanke, som eventuelt viser sig ikke at holde, og som de føler sætter en plet på deres ære, at den i stedet foretages stikprøvevis, så-

ledes at ingen kan føle sin ære gået for nær ved ved stikprøve at være blevet udtaget? Jeg vil meget gerne have lov at fremhæve dette synspunkt.

Jeg er iøvrigt — det skal jeg ikke lægge skjul på — ganske lidenskabsløs i denne sag. Jeg mener, at rigsdag og regering, eller rettere rigsdagen og den minister, der har ansvaret for denne lovgivning, må tage et fuldstændigt fælles ansvar for, hvorvidt de særlige bestemmelser, vi har i de forskellige love, skal kunne overholdes eller ej; det er det afgørende, om valutalogvgivningen skal kunne overholdes, om vore bestemmelser, der skal kunne forhindre uds mugling eller indsmugling af narkotika, ure, diamanter, guld- og sølvvarer og lignende, der kan skjules på personer, skal overholdes eller ej. I denne sag har dette høje ting naturligvis nøjagtigt det samme ansvar som den minister, der sidder på denne post. Jeg for mit vedkommende ser som sagt ganske lidenskabsløst på dette problem, og jeg er overbevist om, at det høje ting vil være enig med mig i, at disse spørgsmål ikke skal vurderes ud fra en tilfældig stemning, der er rejst i offentligheden omkring et par konkrete tilfælde, men skal vurderes ud fra det sagligt forsvarlige i sammenhæng med det, der tilsigtes med dette forslag.

Jeg vil gerne bede om, at alle tager i betragtning, om det, når alt kommer til alt, ikke er rimeligere og fornuftigere med visitation stikprøvevis, end hvor der foreligger mistanke. Jeg ville — det erkender jeg — ikke så gerne være den toldbetjent eller toldembedsmand, der på grund af et menneskes nervøsitet — jeg tror, det er professor Erwin Munch-Petersen, der bl. a. nævnte også det synspunkt, hvis jeg ikke husker meget forkert: at en særlig nervøs optræden efter omstændighederne kan begrunde mistanke, det er nu så fornemt juridisk formuleret, som det kan være —, altså jeg ville nødig være den toldembedsmand, der på grund af, at en mand eller kvinde var lettere nervøs, skulle påtage sig at rejse en begrundet mistanke mod den pågældende og administrere denne bestemmelse herudfra. Men det kan vi jo drøfte i udvalget, det er et anliggende, som i høj grad må bedømmes udelukkende ud fra det saglige synspunkt. Jeg har imidlertid meget gerne villet sætte en streg under dette.

Det var det ene hovedpunkt i det, der har været fremført. Det andet hovedpunkt går ud på, at der egentlig ikke findes noget særligt gennem den kontrol, toldvæsenet foretager. Hvor store er disse lovovertrædelser, spurgte det ærede medlem hr. Lade-